

درگذشت رئیس‌جمهور سابق عراق
در ۸۴ سالگی

**بدرود
مام جلال**

صفحه ۱۵

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.09 ■ No.2272 ■ Wed.Oct.04, 2017 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۸ سال و ۳۰۰ روز گذشت

روزنامه صبح ایران

گفت‌وگوی «وطن امروز» با محمد نیکدل، طراح تیزرهای
«خراجی‌ها» با موضوع تولید ایرانی

**نان کارگرا
آجر نکیم**

صفحه ۱۲

چهارشنبه ۱۲ مهر ۱۳۹۶ ■ ۱۲ محرم ۱۴۳۹ ■ ۴ اکتبر ۲۰۱۷ ■ سال نهم ■ شماره ۲۲۷۲ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

تیتروهای امروز

«وطن امروز» از تبعات تحریم‌های جدید
فناوری اطلاعات توسط آمریکا گزارش می‌دهد

**ورود کاربر
ایرانی ممنوع!**

■ آمریکایی‌ها با تحریم‌های هدفمند اخیر
و بستن دسترسی به برخی خدمات، کاربران ایرانی
را به محدوده‌های خاص هدایت می‌کنند

صفحه ۲

با وجود گذشت ۲۰ روز از جدیدترین
تحریم‌های آمریکا علیه ایران

**چرا جلسه هیأت
نظارت بر برجام
برگزار نشد؟**

صفحه ۲

شباهت‌های استیون پداک، قاتل لاس‌وگاس با
دونالد ترامپ بسیار است

**یک جنایت عادی از
یک آمریکایی عادی!**

صفحه ۱۵

به بهانه انتخاب وینفرد شفر برای استقلال

**ریسک روی
نسخه آلمانی**

صفحه ۱۲

رهبر انقلاب در دیدار خانواده شهید محسن حججی:

شهید حججی سخنگوی شهدای سرجداست

عکس: Leader.ir

صفحه ۲

ای کاش رئیس‌جمهور یک بار گفته بود!

چهارمین نخست‌وزیر مالزی به پایان رسید. ماهاتیر که نمایندگی مجلس، وزارت آموزش و پرورش و معاونت نخست‌وزیری را در کارنامه سیاسی خود داشت، سال ۱۹۸۱ به‌عنوان فرد اول اجرایی مالزی در مسند نخست‌وزیری قرار گرفت. با روی کار آمدن ماهاتیر محمد، یکی از مهم‌ترین نیروهای اصطکاک در مسیر توسعه مالزی یعنی اصطکاک‌های مخرب سیاسی، جای خود را به ایفای نقش در مسیر توسعه مالزی داد.

ماهاتیر در نخستین گام چشم‌انداز واقع‌بینانه و مدون ۱۰، ۲۰ و ۴۰ ساله‌ای برای آینده مالزی ترسیم کرد و یکی از آرزوهای او معروف به «آرزوی بیست بیست»، تبدیل کشور مالزی به چهارمین قدرت آسیایی بعد از ژاپن، چین و کره در سال ۲۰۲۰ بود. دومین گامی که ماهاتیر جهت نیل به توسعه مالزی برداشت، تلاش برای تولید سرمایه انسانی بهره‌ور بود. او برای رسیدن به این هدف، بیشترین میزان بودجه و اعتبارات را برای آموزش همگانی، کسب مهارت فنی و ریشه‌کن کردن فقر برداشت. او مستقیماً با مردم کشورش هم‌کلام بود و مشکلات را با آنان در میان می‌گذاشت. هزاران نفر را با پرداخت بورسیه به بهترین دانشگاه‌های دنیا فرستاد و برای تحقیقات علمی ارزش خاصی قائل بود. برنامه‌ریزی جامع و معقول ماهاتیر در کنار فضای مطمئن و شفاف اقتصادی و اجتماعی و در نتیجه خواست و اراده یکصدای دولت و ملت جهت انقلاب اقتصادی، مسیر پیشرفت را برای این کشور هموار کرد. نخستین نمود این همه‌خواستی، کاشت یک‌میلیون اصله درخت روغنی در همان سال‌های ابتدایی و تبدیل مالزی به بزرگ‌ترین و نخستین کشور تولیدکننده و صادرکننده روغن درختی به دنیا بود.

در میان همه این تحولات، دنگ شیائو پینگ در چین را می‌توان یک مورد استثنایی دانست که در دهه ۸۰ ریل اقتصادی چین را جابه‌جا کرد و برای چینی آباد و مرفه به چینی‌ها گفت همه باید دست به کار شویم و آن تفکر امروز چین را تبدیل به کارخانه جهان کرده‌است. نکته جالب توجه آن است که در چین نیز در درجه اول مصرف محصول چینی برای چینی‌ها تجویز شد و این در رویه‌های دولتی این کشور نیز محل اثر بود.

دولتمردان در این کشورها بیش و پیش از آنکه مردم دچار تغییر شوند، تغییر خود را به نمایش

می‌کنند. ماهاتیر به گونه‌ای که بیشتر از دیگران کار می‌کردند، زودتر از دیگران به کار مشغول می‌شدند و بهره کمتری از دیگران را در قبال سود حاصل از فعالیت‌شان به دست می‌گرفتند. در همه این کشورها دعوت و همکاری بین دولت و ملت و استفاده از تولیدات داخلی چه در حوزه عمومی و مردمی و چه در حوزه دولتی مورد تأکید طرفین بود و این نتیجه‌ای جز بهبود اقتصادی برای آنها نداشت. شعاری که حتی از زبان دونالد ترامپ با عنوان «آمریکایی، آمریکایی مصرف کن» در انتخابات این کشور ظهور و بروز داشت.

حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای در جریان یکی از سخنرانی‌های‌شان خاطره‌ای را به این مضمون نقل کردند که در دوران ریاست‌جمهوری «یک تلفنی به دفتر ما شده بود که آوردند آن تلفن را- مثل همه تلفن‌هایی که می‌شود آنجا، دفتر ارتباط مردمی ما - به من ارائه دادند. یک نفری پشت تلفن گفته بود ما چند وقتی است پنی‌ر توی منزل‌مان نیست، اگر فلاپی، رئیس‌جمهور، او هم توی خانه‌اش پنی‌ر ندارد، ما مخلصشیم، مخلص مسؤولان هستیم اما اگر شما توی خانه‌تان پنی‌ر هست، ترتیبی بدهید که ما هم پنی‌ر داشته باشیم، من وقتی این تلفن را خواندم، از ته دل شکر خدا را کردم، چون اتفاقاً آن روزها توی منزل ما پنی‌ر پیدا نمی‌شد و ما برای صبحانه‌ای میهمان داشتیم، توی منزل‌مان پنی‌ر نبود. مجبور شدم به بعضی از دوستان متوسل بشوم، بگویم یک مقدار پنی‌ر به ما بدهید، ما امروز توی خانه میهمان داریم و صبحانه چیزی نداریم غیر از نان».

ایشان سپس به خاطره‌ای از یکی از مسؤولان یکی از کشورها اشاره کرده بودند که گفته بود وقتی در کشورش قرار است قیمت یک کالا قدری بالا رود همه چیز آشوب می‌شود و ایشان ارجاع داده بودند به جمهوری اسلامی که این اتفاق نمی‌افتد و اتفاقاً وقتی کالایی گران می‌شود مسؤولان صادقانه دلیل آن را به مردم می‌گویند و مردم می‌پذیرند، چون مسؤولان را صادق و از جنس خودشان می‌بینند. در سال‌های اخیر مساله سهمیه‌بندی بنزین و ارتباط مستقیم رئیس‌جمهور وقت با مردم را نیز می‌توان از نمونه‌های این مساله دانست اما اتفاقی که دیگر تکرار نشد و به واسطه فاصله زندگی مسؤولان امروز با مردم، پذیرش تغییرات اقتصادی و تحمل سختی‌های بیشتر توسط مردم نیز از سوی مسؤولان باور نمی‌شود.

یادداشت امروز

من به عنوان رئیس‌جمهور منتخب شما و پشتوانه آرایی که شما برای آبادانی و اقتدار ایران اسلامی به من دادید از شما خواهش می‌کنم با خرید کالای ایرانی به اشتغال فرزندان خودتان کمک کنید؛ من نیز متعهد می‌شوم در نیازمندی‌های دولت تا حد امکان از تولید ملی استفاده کنیم تا فرزندان شما تک تک به سر کار روند و دیگر جوان بیکاری در خانه‌های ایرانی نباشد. چقدر دوست دارم در یک ارتباط زنده تلویزیونی خطاب به مردم ایران از سر صداقت و تدبیر و امیدآفرینی این جمله را از زبان رئیس‌جمهور کشورم بشنوم!

شاید حدود ۸ سال از تأکید مقام معظم رهبری بر تولید ملی می‌گذرد و این نه فقط یک سیاست دینی، بلکه بیشتر یک استراتژی ملی به حساب می‌آید برای اقتدار ایران و ایرانی اما همیشه حسرت به دل ماندیم که از سوی رئیس‌جمهور مملکت این جمله را در تلویزیون بشنویم و مطابق آن اقداماتی جدی را در جهت همین سیاست‌گذاری کلان مشاهده کنیم. این را از این جهت می‌گویم که تقریباً در تمام تحولات اقتصادی دنیا در نیم قرن اخیر و حتی در همین ایران خودمان تغییرات با همین مکانیزم جلو رفته و این پیمان مستقیم مرد اول دولت‌ها با مردم و وفاداری به آن بوده است که یک جهش اقتصادی را شکل داده است.

ترکیه در دهه ۹۰ به لحاظ اقتصادی در مرز فروپاشی بود اما کمال درویش پس از تصدی سمت وزارت دارایی در نخستین اقدام خود گفت‌وگویی مستقیم با مردم داشت و مشکلات اقتصادی ترکیه آن زمان را با مردم در میان گذاشت و تعهداتی دوجانبه را برای حل مشکلات ترکیه با مردم بست. او توانست در سایه حمایت‌های سیاسی و ارتباط مستقیمی که با مردم برقرار کرده بود، در یک برنامه اصلاحی ۳ ساله، اقتصاد بیمار ترکیه را به محدوده سلامت بازگرداند.

بیشتر جمعیت مالزی تا قبل از سال ۱۹۸۱ در جنگل‌ها و روستاها به کار در مزارع موز، آناناس و کلوچه یا صید ماهی مشغول بودند. در این سال‌ها فقر حاکم بر جامعه و درآمد سرانه پایین ۱۰۰ دلاری، چشم مردم این کشور را در انتظار انقلابی در روند معیشتی مردم قرار داد. انتظاری که توسط پزشک جراح «ماهاتیر محمد» به‌عنوان

